

Januariusz Janikowski

Podwiesk, pow. Chełmno

Informator Archeologiczny : badania 1, 140-141

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

określić chronologię stanowiska na późny okres lateński i wczesny okres rzymski.

P I W O N I C E, pow. Kalisz

patrz okres wpływów rzymskich

P O D W I E S K, pow. Chełmno

Muzeum Okręgowe w Toruniu

Badania prowadził Januariusz Janikowski, w okresie od 23.VII do 5.IX. 1967 r., finansował WKZ w Bydgoszczy.

Tegoroczne badania ratownicze na stan. 2 były kontynuacją dorocznych prac podjętych w roku 1964.

Z badań uprzednich lat uzyskano materiały z 347 grobów ciałopalnych roboczo datowanych na środkowy i późny okres lateński. Łącznie z sezonem tegorocznym odkryto 444 groby.

W tegorocznym sezonie wykopaliskowym przebadany został teren o powierzchni 5 arów gdzie wstąpiło 97 grobów. Wśród odkrytych grobów - 95 było ciałopalnych a 2 groby szkieletowe. Głębokość zalegania grobów wahała się w granicach od 30 do 240 cm. Wśród tegorocznych odkrytych grobów - 44 posiadały kamienne nagrobki /stele/, 20 grobów posiadało ślad po nagrobkach, około 28 nie posiadało żadnych oznaczeń oraz 5 grobów było częściowo lub prawie całkowicie zniszczonych. Pośród odkrytych stel znaczną ich część posiadała jedną lub dwie strony gładzone. W formie stel przeważał kształt trójkąta. Wśród odkrytych grobów 40 było czysto popielnicowych, około 45 jamowych, około 5 popielnicowo-jamowych, 2 groby szkieletowe oraz 5 zniszczonych, u których trudno było z całą pewnością wyróżnić formę obrządku pogrzebowego.

W ceramice na czoło wysuwają się naczynia jednoucha z brzuścem w formie odwróconej gruszki, krótką zwężającą się szyjką i wygiętym na zewnątrz krawędzią wylewu. Dalej występują garnki jajowate czasem z dwoma uszkami pod krawędzią, misy z krawędzią wylewu zagiętą do wewnątrz oraz typowe kubki z jednym uchem. Nielicznie spotyka się garnki jajowate o chropowatej powierzchni. Zdobnictwo należy do rzadkości, a o ile występuje to w postaci dookólnych linii lub zygzaków, albo kilku wypustków znamionujących uszko.

W tym roku odkryto około 100 zabytków metalowych. Najwięcej spotyka się fibul, a wśród nich fibule z łukowatym lub prawie prostokątnym kabłąkiem i górną cięciwą, smukłe fibule z kabłąkiem zgiętym na obu końcach pod kątem ostrym. Szczególnie bogato reprezentowane są zapinki z trójkątnym kabłąkiem, tworzącym na końcu rodzaj podpórki dla sprężyny oraz duże żelazne zapinki z wygiętym kabłąkiem z górną lub dolną cięciwą. Odkryto również sporą ilość żelaznych taśmowatych klamer do pasa z końcami odgiętymi na tę samą stronę /jednoczołowe/ oraz klamer z zawiasami. Powierzchnia klamer jest niekiedy zdobiona. Wśród broni najczęściej spotyka się smukłe groty oszczepów i włóczni. Odkryto jeden miecz obosieczny.

P O L A N Y, pow. Radom

patrz wczesne średniowiecze

P R A D Z E W, pow. Pajęczno

patrz, okres halszacki

P R A N D O C I N, pow. Miechów

patrz wczesne średniowiecze